

தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியினால் நன்மகையும் தீமகையும் ஏற்படுவதை அவதானித்துவருகின்றோம். காலமாற்றம் நமக்களித்த வரப்பிரசாதங்கள் அநகேம். அதசேமயம் அந்த வரப்பிரசாதங்களை புரிந்துகொள்ளமுடியாமலும் அனுபவிக் கமுடியாமல் திணறுபவர்களையும் அன்றாடம் காணமுடிகிறது. நான் வீரகசேரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் வள்ளிய அச்சு எழுத்துக்கள் கோரக்கப்பட்டும், பக்கங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டும் தான் பத்திரிகைகள் வளியாகின. அச்சுக்கட்டங்களும் கொம்பசிட்டர் என்ற அச்சுக்கோப்பாளர் என்ற பித்தான் இயங்கின. சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம், எழுத்தாளர் விந்தன் ஆகியோர் தமது வாழ்வை அச்சுக்கட்டத்தின் கொம்பசிட்டர்களாகத் தான் தொடங்கினார்கள். ஜெயகாந்தன் அச்சுக்கட்டங்களில் ஓப்புநோக்காளராக (Proof Reader) இருந்தவர்.

1988 இறக்குப்பின்னர் வீரகசேரி அச்சுக்கட்டத்தில் திடீரென்று எதிர்பாராத மாற்றங்கள் நேர்ந்து, பல அச்சுக்கோப்பாளர்கள் தொழிலை இழக்கநேரிட்டது. கணினியின் அறிமுகம் அவர்களை அங்கிருந்து அந்நியப்படுத்துதியது. அச்சமயத்தில் நான் அவுஸ் திரலேயாவிலிருந்து அங்கு தொழிலை இழந்தவர்களுக்காக வருந்தினேன். அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஒரே தொழில் அச்சுக்கோர்ப்பதுதான். திட்டுதிப்பென அவர்கள் தொழிலை இழந்தபோது மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கும் குடும்பம் இருக்கிறதல்லவா? சிலர் வளையாடல்களுக்கு பற்றினர். சிலர் வறண்டு தொழில்களுக்குச் சென்றனர். சும்மாப் பதினொரு வருடங்களின் பின்னர் இலங்கை திரும்பி, குறிப்பிட்ட அச்சுக்கோப்பாளர்களின் நிலையை ஆராய்ந்தேன். ஒருவர் எழுதும் ஆற்றலும் விளையாட்டுத்துறை பற்றிய தகவல்களும் தெரிந்தவராயிருந்தமையால், வீரகசேரி ஆசிரியப் பட்டத்திலேயே விளையாட்டுத்துறை நிரூபாகியிருந்தார்.

மற்றும் ஒருவருக்கு ஒளிப்படத்துறையில் அனுபவம் இருந்தமையால், தொடர்ந்து திரும்பினார்கள் மற்றும் பிறந்த தினக்கொண்டாடங்கள்குச்சென்று படம்பிடித்து வாழ்க்கையை ஓட்டினார். பின்னாளில் சொந்தமாகவே ஒரு ஸ்டுடியோவை அமைத்துக்கொண்டதுடன், வீடியோ தொழில் நுட்பத்திலும் தரேச்சிபற்றினார். அத்துடன் நிலலாமல், தனது மகளை கணினி தொழில் நுட்ப பயிற்சிகளுக்கு அனுப்பி,

தநீர்ந்த பக்க வடிவமைப்பாளராகிவிட்டார். அந்த யுவதி கொழும்பில் ஒரு பிரபல அச்சகத்தில் தனது பணியை மிகவும் சிறப்பாக தொடருகின்றார். பல எழுத்தாளர்களின் நபில்கள் மற்றும் இதழ்களையும் அழகாக வடிவமைக்கின்றார்.

ஒரு அச்சுக்கோப்பாளர் மலையைகத்திலிருந்து பக்களை வரவழைத்து பமாலகை கட்டி திருமணவீடுகளாகும் இதர வடிவவங்களுக்கும் கொடுப்பதுடன், மலர்களினாலயே அழகிய மணவறகைளும் செய்து வாடககைக்கு விடுகிறார். மற்றும் ஒருவர் சவைஹோட்டலில் சர்வராகிவிட்டார். இவ்வாறு தமக்குச்சம்பந்தமில்லாத வலைகைளாகுச்சென்று தங்களையும் தங்கள் குடும்பத்தையும் முன்னேற்ற அரும்பாடுபட்டனர்.

பனையைையும் பபேபரயையும் விட்டால் வறே நத்தத் தொழிலும் தரரியாத நான், திடீரென்று புலம்பெயர முற்பட்டபோது எனது அம்மா, கண்ணீர் விட்டார்கள். அவருடைய கண்ணீருக்கு காரணமிருந்தது. முன்பின் தரரியாத ஒரு அந்நியதசேத்தில் தனது மகன் என்னசெய்து தனது குடும்பத்தகை காப்பாற்றப்போகின்றான்? என்ற கவலை அவர்களை அரிககத்தொடங்கியிருந்தது.

"அம்மா அழவணைட்டாம். அவுஸ்திரலேயாவில் அப்பிள் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு சென்று அப்பிள் பிடுங்கியாவது எனது குடும்பத்தகை பார்த்துக்கொள்வனே" என்றனே. ஆனால், இதுவரையில் நான் அந்தத் தொழிலுக்குச்செல்லாமல், இங்கு அப்பிள் சாப்பிடுகின்றனே. அப்படியாயின் என்ன தொழில் செய்தாய்? என்று நீங்கள் கேட்கலாம் அல்லவா? முதலில் ஒரு **Australian Textile Printing Company**. அதன்பின்னர் பலவறே தொழிலகங்களிலும் வலைசெய்துவிட்டு ஓய்வூதியும் வயதில் இளைப்பாறிவிட்டனே. எனினும் எனக்கு வீரகசேரியில் வாய்ப்புத்தந்து சோறுபோட்ட தொழிலை மறந்துவிடாமல், இன்றும் எழுதிக் கொண்டு இருக்கின்றனே. ஓய்வூதியம் சோறு தருகிறது. எந்தச் சன்மானமும் கிடகைகாத எழுத்து - ஊடகத்தூறவை வாழ்க்கை திருப்தியதை தருகிறது.

காகிதாதிகளும் பனகைகளும் ஓய்வூதியுடன், கணினியில் எனது விரல்கள் தொடர்ந்து தட்டப்படுவதனால் எழுத்துக்களும் தயேந்து மறந்துவிட்டன. எதனதை தட்பினால் எந்த எழுத்துவரும் என்ற தரீச்சிபெற்றாயிற்று. கணினி எனக்கு தறகாலத்தில் பெரும் வரப்பிரசாதம்தான். ஆனால், மத்த எழுத்தாளர்கள் சிலர் தங்கள் மதுமகைகாலத்திலும் - இன்றும் காகிதத்தில் எழுதிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அவர்களக்கு கணினியும் இணையத்தளங்களும் அந்நியமாகித்தான் இருக்கின்றன.

அவுஸ்திரலேயாவுக்கு வருகை தந்த பல முதிய எழுத்தாளர்களுக்கு தமிழ் உலகில் இயங்கும் இணைய இதழ்கள், வலைப்பதிவுகள் குறித்தெல்லாம் பாடம் நடத்தினனே. அவர்களை அத்தகயை ஊடகங்களதை தொடர்ந்து பாரக்குமாறும் அறிவுறுத்தினனே.

கடந்த ஜனவரி மாதம் 6 ஆம் திகதி எங்கள் மத்த எழுத்தாளர் தணியான் அவர்களுக்கு 77 வயது பிறந்தது. நரீரத்தகை கணித்து அவருடன் தொடர்புகொண்டு வாழ்த்திப்பசினனே. நான் அவரை என்றகைக்குமே "மாஸ்டர்" என்றுதான் அழைப்பனே.

"மாஸ்டர் மனமாரந்த வாழ்த்துக்கள். இன்று உங்களவை வாழ்த்திவிட்டு

உங்களடைபற்றிய ஓர் பதிவை எழுதி மின் ஊடகங்களாக அனுப்பவிரகுகின்றனே . எனது கணினியில் தணியான என்று அழுத்தியதும் உங்களடைபற்றிய ஏராளமான தகவல்களும் , நீங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல அபிர்வமான படங்களும் கிடகுகின்றன ." என்றனே . அவர் இதுகடேடும் ஆச்சரியப்பட்டார் .

இவ்வாறு உலகம் சூர்ங்கிவிட்டது . ஓர்காலத்தில் என்சகுகளடேய் பியா தடாகுப்புகளவை டுகளில் காட்சிகுகு வதை திரூந்து அவற்றில் தடேதல நடத்தினடேம் . அந்தகுகாலம் மலயைறேவிட்டது .

எனினும் இன்றும் தமிழ்த்திரபைப்படங்களில் என்சகுகளடேய் பியா பிரதிகளவை டேய் டாக எடுத்துச்சனேறு விற்பனை செய்யும் பிரதிநிதிகளவை பாரக்கின்றனேம் . எனவசம் இரூந்தவற்றை இந்த கணினியின் வருககுகுப்பினனர் மூல்லதைத் வு முள்ளியாவளவை வித்தியானந்தா கல்லரி நலகத்திற்கு ஒப்படைத்துவிட்டனே .

(இங்குதான் முன்னர் தடேழர் வி . பனன்மபலம் எழுத்தாளர்கள் நிலக்கிளி பாலமனடேகரன் , ச. டிகநாதன் ஆகியடேர் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினார்கள் என்பதயும் மறந்துவிடமுடியாது .)

மாணவர்களும் கதைத்தடாலபைசே ஊடாக முகநிலில் சஞ்சரிகுகும் காலத்திற்கு வந்துவிட்டனர் . படச்சூர்ளில் திரபைப்படங்களை ஒளிப்பதிசய்த காலம் மறந்தது , டிஜிட்டல் முறகுகு வந்தபடொழுது , இயகுகுநர் பாலுமகநே திராவும் இந்த புதிய தடாழில் நுட்பத்தை கறகநேந்தது .

அவூஸ்திரலேயாவில் வளியாகும் அக்கினிகுகுஞ்சு இணயை இதழ் , வாரம்தடேறும் மித்த ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் குறிப்பிடத்தகுகுந்த சிறுகதகுகளை வளியிடுகிறது . இது இலங்கயையில் பலரகுகும் தரரியாத தகவல் . இலங்கயைர்களேன் , வயித்திலிங்கம் , சம்பந்தன் மூதல் வ . அ . இராசரத்தினம் , தளிவத்தஜேசப் வரயையில் அவர்களின் தரேந்தடேதுத்தகதகுகள் பதிவாகிவிட்டன . இந்தப்பத்தியவை எழுதும் வளேயையில் தரூமு சிவராமின் காடன் கண்டது டடொமினிக ஜீ வாவின் பாதுகை ஆகிய சிறுகதகுகள் பதிவறேற்பட்டுவிட்டன .

தரூமு மறந்ததுவிட்டார் . கடுழும்பு மட்டகுகுளியாவில் வதியும் எங்கள் ஜீ வாவூகுகு இந்தச்சய்தி தரரியாது . அவரூகுகு 90 வயதாகிவிட்டது . வயதுக்கறேற உடல் உபாதகுகளுடன் அவர் ஓய்விலிருகுகிறார் .

இன்றயை நவீன கணினி உலகஅதிசயங்களில் , மற்றும் பல வரப்பிரசாதங்களும் பரூகியிருகுகின்றன . ஆனால் , அவற்றை எத்தனைபரே அறிவார் ?

சமகாலத்தில் நானும் ஓர் பிரச்சினயை எதிர்நடேகுகுகின்றனே . எனனை உலகின் பல நாடுகளிலிரூந்தும் தடாடர்புகடொள்பவர்கள் , " முகநில இரூகுகிறதா..? வூடஸ் அப் இரூகுகிறதா..?" எனக்கடேகும்படேது , சூர்ங்கிவிடுகுகின்றனே . " என்னிடம் அவை இல்லலை" என்றதும் , நான் இன்னும் ஓர் கறகாலமனிதன் என்றும் கரூதுகுகின்றார்கள் .

அந்தத்தடாழில் நுட்பத்தை சடாலலித்தரூவதற்கு பலர் என்னரூகில் இரூந்தபடேதிலும் , ஏனடே , புதிய புதிய உலகத்திற்குகுள் பிரவசேய்ப்பதற்கு மனம் தயங்குகிறது . ஆனால் , மின்னல் வகேத்தில் தூரிதகதியில் இந்த ஊடகங்கள் தகவல்களை பரிமாறிகுகடொள்குகின்றன .

எனது பதே திக் கு நான்குவயது. பற்றுவர்கள் வாங்கிக்கொடுத்த ஐபரேட்டில் அதற்குரிய Pass Word ஐ தட்டிவிட்டு தனக்கு விருப்பமான இணைப்புகளுக்கு துரிதமாகசென்று புத்தநத்துவிடுகிறாள். அதனை எவ்வாறு இயக்குவது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

"வீட்டில் மின்குமிழ் செயலிழந்துவிட்டால், அதனை மாற்றவும் தனக்குத் தெரியாது" எனச் சொன்னவர்தான் கரேள இலக்கியமேதை தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை. இத்தனக்கையும் அவர் ஒரு வழக்கறிஞர்! அவருக்கு இந்திய சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்திருக்கும் தகவல் கிட்ட தெரியாமலிருந்தவர்தான் அவருடைய மகள்! இது எப்படி இருக்கிறது?

ஒருசமயம் கவியரசு கண்ணதாசன் இசையமைப்பாளர் எம். எஸ். விஸ்வநாதனை அழைத்துக்கொண்டு சோவித் நாட்டுக்குச்சென்றார். அங்கே மாஸ்கோவில் பணியிலிருந்த தமிழகத்தவர் ஒருவர், இவர்களை வீட்டுக்கு விருந்துக்கு அழைத்தார். அங்குசென்றபோது, அவர்தாம் மாஸ்கோவில் பொறியியலாளராக இருப்பதாகச் சொன்னதும், விஸ்வநாதன், இரகசியமாக கண்ணதாசனிடத்தில், "அண்ணளே எங்க ஊரிலிருந்து இவ்வளவு தொலைவு வந்து சவைஹோட்டலில் பொறிக் கிற வலையை பார் க்கிறாரா இந்த மனுஷன்!?" எனக் கேட்டாராம்.

பொறியிலுக்கும் - பொறிக் கும் உணவுக்கும் பதேம் தெரியாத மெல்லிசமைன்னருக்கு ருஷ்யாவின்தேசியகீதம், குறிப்புகள் ஏதும் இன்றி மாஸ்கோ மியூசியத்தில் இசைக்கத் தெரிந்திருக்கிறது!

இவ்வாறு கற்றதையும் பற்றதையும் கல்லாததையும் கற்கவிரும்பாததையும் பட்டியல் இட்டுக்கொண்டே செல்லமுடியும். தமது படப்புகள் வளரிநாட்களில் இணைய இடங்களில் வரும் செய்தியை அறியவே முடியாமல் பல மீதப்பட்டபாளிகள் இலங்கையில் இருக்கின்றபோது, முகநிலிலும் டிவிட்டரிலும் வாட்ஸ் அப்பிலும் மீழ்கியிருக்கும் இளம் தலமுறையினரிடம் நான் அந்நியமாகி இருப்பதும் சுகமான அனுபவம்தான்.!

(000000 : 000000000000 '000000 125 0000 0000)

Letchumanan Murugapopathy <letchumananm@gmail.com>